

se pogaja še bojda tudi s Kitajci, ki so si sosedje v Aziji z Rusijo, za neko zvezo zoper Rusijo. Zna se, da si ti državi niste nič kaj dobri sosedji in taka zveza bi torej že bila Rusiji precej na poti. — Nemški vojak, ki je bil streljal na francoske lovce, ko so prišli blizu do nemške meje, je dobil za to — višjo službo. — Rusija je še dnes, kjer je bila v jeseni, to se pravi, da ni niti jednega vojaka poklicala od mej nemških in avstrijskih, pač pa še pride v kratkem cela divizija kozakov s kavkaških planin tje na mejo. — Princ Koburški mora, ako obvelja Rusiji, iz Bolgarije. Za kat. cerkev, za bolg. ljudstvo bilo pa bi bolje, da bi ostal, vendar se noče nobena država potegniti za-nj, vsaj ne očitno. Sedaj se množi že tudi število domačih ustaj zoper princa. — Po Srbiji je volilno gibanje med liberalci in radikalci postalo silno, radikalci so za sedanjo vlado in bode torej tudi njih zmaga skorej toliko, kolikor gotova — Turčija ima že doma dovolj sitnobe, sedaj pa jo sili še Rusija, naj napravi red v Bolgariji. Nje ministri so bili vsled tega te dni staknili glave v kup, češ, kaj bi, toda do- slej se ne zna, ali in kaj da so ukrenili. — Kaj je ob Rrdečem morji? Pravi se, da postaja italijanski vojni sedaj že prevroče; če dobi po- ročilo, naj pride domov, bode ga tedaj najbrž le vesela. Stane pa sedaj že 47 milij. „bela vojska“, do rdeče pa težko, če pride.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Okoli ednajstih smo se peljali mimo me- sta Tabor, kjer je nekaj (l. 1419) huzit Žižka svoje uporne kmete utaboril, da so se lože obra- nili cesarskih. Najbolj zreli in vroči huziti so se zbog tega zvali Taborci, ki so zlasti v me- stu Taboru sv. Obhajilo pod obema podobama delili. Jaz sem popred mislil, da je mesto Ta- bor na Bog vé, kako visokem in strmem bregu, da so se na njegovem hrbtu Taborci mogli varne čutiti. Ali da vam povem, da breg ni viši, ka- kor sv. Jurij na Ščavnici, ali pa sv. Jurij na juž. železnici. Toda more biti, da je bil breg kedaj viši, a da je po časih bolj in bolj v zem- ljo zlezal, ker se tega sramuje, kar so ondi svoje dni žgeči huziti počinjali.

Danes sva na vozu obedovala. Že pred- poldne nama je prišel konduktar obeda ponujat in midva sva ponudbo seveda rada sprejela. Potem je konduktar prilepil na okno številko eno in dve, kar je bilo znamenje za natakarije, da v tem vozu dva lačna sedita. Ko tedaj pri- drdramo na postajo Veselý, só natakariji z nogami kar migali, in kakor bi trenil sem imel obed na svojem krilu. Hitro, kakor je natakari

prišel, ravno tako brzo je zopet minil med vrati, ker je železni konj že zopet prestapal in začel vleči. —

Mislite si debelo štirioglasto desko, in na sredi deske večo luknjo in okoli manjše luknje. Na sredi v luknji je bila skledica za juho, v postranskih pa so bili krožniki za meso, za pri- kuho in za pogače; v eni luknjici je tičala ste- klenica vina, v drugi solenjača in zopet v drugi kupica. Nož in vilice so bile v desko vpičene, žlica pa je na deski ležala. Luknje so bile z železnimi pokrovi pokrite. Radovedna razkri- jeva vse luknje zaporedoma, toda vlak je bil že v tiru, in pokrovi so plesali in odskakovali po deski, kakor prevzeta deca, in najina roba je cingetala na kolenih, kakor bi se gostovanj- ščaki peljali.

Sred večerke smo bili že na Gorenjem Av- strijskem in smo tam na postaji Freistadt — ne vem, zakaj — stali kake pol ure. Tam sem gledal skozi okno jako ginljiv prizor. Dijaček se je poslavljajal od svojega očeta. Sin je bil že precej dolg, a bolj medel fantek, a oče je bil visoke in močne postave. Govorila nista nič. Oče je gledal sinka, a sinek je pretakal tako obilne solze, da si jih je komaj vtegnil brisati z lica. Oče je smodko kadil, in da bi nekoliko zakril svojo žalost, je tako močno vlek, da so se mu lica globoko vdiral, in da je smodka skorej s plamenom gorela.

Zdaj se oglasi zvonček, in oče se mora ločiti, da o pravem času vstopi. Dijaček se od- krije in poljubi očetu roko, a oče mu z levo roko lasi iz čela zbriše in ga z desno pokriža na čelu, na ustih in na prsih, potem ga poljubi in stopi na voz. Sinko je dolgo gledal za vla- kom, pa videl ga menda ni, ker so mu solze oči zalivale.

Moj tovariš je rekel: to je bilo res lepo! in tudi v njegovem očesu je solza zalesketala, menda od veselja, da je videl očeta, ki se ni- kakor ni sramoval očitno svoje vere spoznati, in pa sina, ki tako ljubi svoje stariše. Jaz sem pa dijačka na tihem omiloval, ker se mi je vsiljala misel, da bode v šolah počasih zgubil tega dobrega duha. Zató nočem jaz nikomur po- magati fante v šolo phati; če so že enkrat v šoli, potem rajši pomagam. (Dalje prih.)

Smešnica 9. K rabeljnu, ki stanuje tik mesta K., pride neko večer človek, ki se mu pozna zločinstvo na lici, ter ga prosi kaj v Boga ime. Rabelj ga prepozna k malu ter mu reče: „Sedaj ti pač nimam kaj dati v Boga ime, toda hočem te, ko pride do tega, v Boga ime potegniti na — vešala“.

Razne stvari.

(Romarji.) Do konca meseca januarija so sv. Oče v Rimu vzprejeli v celem 64.000 ro-

marjev. Vzprejeli so jih tudi v minolem mesecu veliko, še več jih pa pride v tem in pa v prihodnjem mesecu. Sv. Oče spolnijo v petek, dne 2. marcija, svoje 78. leto.

(Čitalnica Vranska) prejela je od prevzv. gospoda vladike Jozipa Juraja Strossmayerja na poslano mu telegrafično čestitko k zlati sv. maši ta le odgovor: „Slavnoj čitaonici na Vranskem! Izporučujem svem najtopliju moju hvalu na priposlanoj mi čestitci prigodom moje zlatne maše. Bog dragi dao, te se izpunile Vaše plemenite želje, a i Vas blagoslovio svaki dobrom, preporučujoč se i nadalje Vašoj ljubavi i molitvi sa bratsko ljubavjo udani Strossmayer.“

(Slavnost) priredi dne 4. marca 1888 v spomin Valentinu Vodniku akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji. Pri tej sodeluje g. c. kr. operni pevec Lj. Weiglein, g. Vj. Hinterhober, člana konservatorija g. O. Žert in Vl. Budmani, virtuozi na kontrabasu g. B. Fišer in tamburaški zbor hrv. akad. društva „Zvonimira“.

(Slovenska šola.) V nedeljo, dne 26. feb. je imela podružnica sv. Cirila in Metoda v Mariboru občni zbor. Sešlo se je precejšnje število udov in volil se je nov odbor. V tem so ti-le gg.: A. Borsečnik, mestne župnije vikar, je načelnik, Jos. Rapoc, hišni posestnik, je njegov namestnik, Jos. Majcen, korni vikar je denarničar in J. Vamlek, zasebni uradnik, je tajnik.

(Zahvala.) Udje načelnništva pri posojilnici v Mariboru so darovali lani skupaj 100 gld. podružnici sv. Cirila in Metoda, ter jim je za ta blagi dar zadnji občni zbor le-te podružnice izrekel svojo prisrčno zahvalo.

(Jour fix.) V čitalnici v Mariboru so imeli zadnjo nedeljo „jour fix“ ter je, kakor smo že v zadnjem listu naznanili, v njem bil govor o vprašanji: So-li na zvezdah ljudje? G. Ant. Borsečnik, vikar stolne cerkve v Mariboru, je na to vprašanje odgovarjal, ter je v lepi besedi dokazoval, da bi ne bilo zoper take ljudi ničesar ugovarjati, ko bi jih hotela postaviti tje — božja volja.

(Javna zahvala.) Šolsko voditeljstvo v Središči šteje si v prijetno dolžnost, vsem tistim gospodom, — posebno pa gospodu Zadraveu, tržanu v Središči — koji so na pepelnično sredo v gostilni g. Šinka na kolodvoru pripomogli v to, da je čisti dohodek dosegel vsoto 30 gld., v svojem, kakor tudi v imenu obdarovane šolske mladeži izreči na tem mestu najprisrčnejšo zahvalo ter jim kliče: „Bog Vam tisočkrat povrni!“ Pavel Unger, nadučitelj.

(Govorica.) Za gotovo se nam zatrjuje, da ne pripusti minister za uk in bogočastje poslej več vzporednic na c. kr. višji gimnaziji v Celji. Ako je na tem kaj resnice, ne bode več dolgo, da bode tudi po njej, prav, kakor po gimnaziji v Kranji. Nam pa se zdi, da je to le — raca.

(Šola.) „Pedagogičsko društvo“ v Krškem ima dne 1. marcija ob 1½2. uri popoldne v tamošnjem šolskem poslopji zbor. Dnevni red: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Razgovor o „lex Liechtenstein“; poročevalec g. Iv. Lapajne. 3. Nasveti.

(Počastenje.) Sestra Romana Marschall, predstojnica šolskih sester pri sv. Petru blizu Maribora, je postala častita mati šolskih sester v Gradci. S. Frančiška Grizold, doma v Rušah, postala je na njenem mestu predstojnica pri sv. Petru.

(„Narodni dom.“) V Poljakovi gostilni pri „Martnatu“ v Trbovljah je gospod Emanuel Roth pri pustni veselici nabral vsoto 3 gld. 80 kr. za „Narodni dom“, katera se je odposlala Ljubljanski čitalnici.

(Popravek.) V poročilu občn. zbora Mariborske posojilnice vrinila se je tiskovna pomota pri hipotekarnih posojilih, katera se obrestujejo po 5½ ne pa po 6½%, kakor je bilo v zadnjem listu tiskano.

(Sprememba.) „Marburger Zeitung“ ima zadnjo četrt leta sem novo uredništvo, toda, kakor se kaže v zadnjih številkah, ni si ga prebrala kje Bog zna, s kako srečo. Če je bila „M. Ztg.“ poprej gumno, ter se je v njej mlatilo, pa je sedaj gledališče, in človek se uči iz nje vse, le „lepega zadržanja“ ne.

(„Nebeški vrt.“) G. Josipina Jurik, pisateljica sedaj nekje pri Slov. Gradcu, jela je izdavati nov listič za otroke. Ime mu je „Nebeški vrt“. Nam ni ne oblika, in ne cena lističa zoperna, vendar pa ga še zato ne priporočimo nikomur, naj si ga naroči. Če si človek več naloži, kakor mu nesó nogé, težko, če ostane brez škode. G. Jurik izdaje pa ta listič v 6 jezikih in to je nekaj, kar vzbuja v nas — občudovanje.

(Slabo življenje.) V Zavodnjem si je uni četrtak tamošnji posestnik, Martin Bolc zavdal, v Radoslavcih pri Ljutomeru pa je lončarski pomočnik Jakob Kranjec večmišice snedel in je v hudih bolečinah umrl.

(Samomor.) V Slov. Bistrici se je sin g. J. Sternberger-ja, tovarnarja blizo mesta, vstrelil. Fanté ni bil veliko prida v življenji, v svoji smrti je torej le končal, kar je bil v življenji pričel. Kakor življenje, tako smrt.

(Sužnji.) V Afriki so še tudi v naših dneh sužnji v navadi, to se pravi: zamorci se lové ter prodajajo v druge dežele za sužnje. Za to so celo sejmi. Da si človek predstavi, koliko ljudi se na teh prodaja na leto, naj pomisli, da jih samo po poti na te sejme pomrje vsako leto do 400.000.

(Računki sklepa.) Posojilnica v Makolah je prejela lani 39.947 gld. 43 kr. hranil, posojil pa je dala 27.229 gld. in je imela 746 gld. 6 kr. čistega dobička.

(Cigani.) V Pobrežji pri Ptui zajeli so dne 20. m. m. žendarji na tolpo ciganov ter so jih pripeljali v c. kr. okr. sodnijo. Od tam so jih pa pognali v Gorico; tam imajo bojda domovinsko pravico.

Loterijne številke:

V Trstu 25. febr. 1888: 87, 35, 62, 73, 75
V Lincu " " 81, 60, 4, 34, 56

Radenska slatina in kopališče
z vodo bogato na „natru in lithiju“. Garodove poskušnje so dokazale, da je ogljikokislen lithij najboljše zdravilo zoper trganje v udih.

Radenska slatina je najboljša mizna voda
Poplat in ceniki zaslonj in franko.

Radenci
Pri Radgoni via Spilfeld
Pozor: Vse vodo in naravno pri ohranjenosti slatinskega v Radenci.

Vse obilje ogljikove kisline, natra in lithija rabi se slatina Radenska posebno pri: protinu, žolčji, mehurji in obistni bolezni, hemeroidah, želodčni bolezni in pri nahodih sploh.

Kopelj, stanovanje, gostilna po ceni.
18-26
Dobi se v vseh boljših specerijskih zalogah in gostilnah.

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe: pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz kopolnine in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemalce železne za razne cevi, spravo za kopališča, izljavničke, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu
naposled

blago iz lite kovnine in mednine
po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročtvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko.

Anton Pučko,

župnik na Polensaku, pošta Juršinci pri Ptui, rad bi predal nekoliko polovnjakov vina. Večidel je sladkega za svetke l. 1885. Samo en par sodov je postnega, za pokoro, l. 1887.

Nove izdaje!

Nastopne molitvene in poučne knjige so izšle v novih izdajah, in sicer:

Sv. Alojzij, ali šestnedelna pobožnost v molitve za občno službo Božjo in življenje sv. Stanislava Kostka. Spisal V. Lah. — V. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 45 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 60 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom 80 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom in pozlačena l. gld. 10 kr.

Getzemani in Golgota, šola pokorščine in ljubezni do smrti. Bukve premišljevanja in molitve k časti britkega trpljenja in smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, po premišljevanju pobožne nune Ane Katarine Emerih in po spisih najimenitnejših častilcev presvetega trpljenja našega Zveščarja. Spisal J. Volčič. — IV. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom l. gld. 10 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom l. gld. 30 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom l. gld. 70 kr.

Naša ljuba Gospa, Presvetega Sreca. Pondívne in molitvene bukve častilcem Matere Božje. Iz nemškega posnel Janez Volčič. — III. natis. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom l. gld. 30 kr.

Sveta ura moliti Jezusa v Zakramentu ljubezni Božje ali: Obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa in počesčevanje vselej neomadežane Device Marije, za vse dni v mesecu poleg sv. Alfonza Ligvorijana. Spisal Janez Volčič. — V. natis. I. Izdaja brez bratovščinske pobožnosti. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom l. gld. 25 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom in pozlačena l. gld. 50 kr. — II. Izdaja z bratovščinsko pobožnostjo. V usnje vezana z marmornatim obrezkom l. gld.; v usnje vezana z zlatim obrezkom l. gld. 40 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom in pozlačena l. gld. 80 kr.

Te knjige se dobivajo v navedenih platnicah in po imenovanih cenah, pa tudi lepše vezane pri podpisnem in v vseh bukvarnah.

Cenik vseh mojih mašnih in poučnih knjig pošljem gratis po naročbi.

Vse moje molitvene knjige so od Ljubljanskega knezoškofstva dovoljene.

Mat. Gerber, Ljubljana,

(Josip C. Gerber),

založna trgovina s papirjem in knjigoveznicjo.

NB. Pri poštnih pošiljativah se plača od vsake knjige po 10 kr. več.